

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. marts 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Henrik Hjort Elmquist
Sagsnr.: 2012-0030-0597
Dok.: 355428

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 444 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. februar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 444 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for regelgrundlaget for at enkeltpersoner kan få aktindsigt hos PET vedrørende myndighedens tidligere ulovlige registrering af politisk aktivitet og/eller holdninger, samt hvad der er årsagen til, at enkelte personer har fået aktindsigt i indholdet af ulovlige registreringer om pågældende selv, og andre har fået afslag herpå? Ministeren kan om nødvendigt oversende svaret i fortrolig form.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Politiets Efterretningstjeneste, der har oplyst følgende:

”Politiets Efterretningstjeneste modtager løbende anmodninger om aktindsigt fra personer, der ønsker at se de oplysninger om deres person, som efterretningstjenesten måtte være i besiddelse af.

Om retsgrundlaget for behandlingen af sådanne anmodninger kan Politiets Efterretningstjeneste oplyse, at efterretningstjenesten ikke er omfattet af persondataloven, jf. lovens § 2, stk. 11, og dermed heller ikke af lovens regler om egenaccess.

Der er som udgangspunkt heller ikke adgang til partsaktindsigt i Politiets Efterretningstjenestes virksomhed. Det skyldes, at forvaltningslovens regler om partsaktindsigt alene gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1, og § 9, stk. 1, hvilket ikke er tilfældet for hovedparten af PET's sager.

Offentlighedsloven gælder i medfør af lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., ikke for sager inden for strafferetsplejen. Det betyder, at størstedelen af Politiets Efterretningstjenestes virksomhed ikke er omfattet af reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven. I de få tilfælde, hvor efterretningstjenestens virksomhed ikke er en del af strafferetsplejen, giver offentlighedsloven mulighed for, at aktindsigt kan afslås, hvis det kan skade efterretningstjenestens virksomhed at give aktindsigt, jf. navnlig lovens § 13, stk.1, nr. 1-3.

Alle anmodninger om aktindsigt underkastes en konkret vurdering, men det er Politiets Efterretningstjenestes faste og langvarige praksis, at der i almindelighed ikke – heller ikke ud fra princippet om meroffentlighed i medfør af offentlighedslovens

§ 4, stk. 1, 2. pkt. – gives aktindsigt i oplysninger, som efterretningstjenesten har om en person.

Baggrunden for denne praksis er, at det vil kunne medføre afgørende skadevirkninger for Politiets Efterretningstjenestes virksomhed, hvis efterretningstjenesten gav en person indsigt i oplysninger, som efterretningstjenesten har om den pågældende. Efterretningstjenesten modtager således f.eks. i vidt omfang oplysninger fra udenlandske samarbejdspartnere, og det er en forudsætning for modtagelsen af disse oplysninger, at de alene anvendes til efterretningsmæssig brug og ikke videregives til andre. Hvis Politiets Efterretningstjeneste tilsidesætter hensynet til samarbejdspartnere og kilder, vil det ikke blot konkret kunne bringe kilder eller andre personer i fare, men tillige mere generelt kunne få den effekt, at efterretningstjenesten ikke fremover modtager relevante oplysninger.

Det oplyses i almindelighed heller ikke, at efterretningstjenesten ikke er i besiddelse af oplysninger om en person. Dette skyldes, at det også vil kunne skade efterretningstjenestens virksomhed, hvis personer, om hvem efterretningstjenesten ingen oplysninger har, fik dette at vide. I givet fald, ville en person, der ikke fik denne oplysning, modsætningsvist kunne slutte, at efterretningstjenesten er i besiddelse af oplysninger om den pågældende.

I helt særlige tilfælde giver Politiets Efterretningstjeneste dog personer adgang til at se oplysninger om dem selv.

Det er således efterretningstjenestens praksis, at personer, der er omtalt ved navn i PET-kommissionens beretning, i almindelighed kan få lejlighed til at gennemse de oplysninger i efterretningstjenestens arkiv, der ligger til grund for omtalen i beretningen. Denne praksis har efterretningstjenesten også tidligere fulgt i forbindelse med offentliggørelsen af Dansk Institut for Internationale Studiers udredning med titlen ”Danmark under den kolde krig”.

I de tilfælde, hvor der til brug for offentliggørelse af forskningsprojekter sker afklassificering af oplysninger i en personsag, som en forsker har fået adgang til, giver efterretningstjenesten endvidere samtidig den person, som sagen omhandler, adgang til det afklassificerede materiale.”